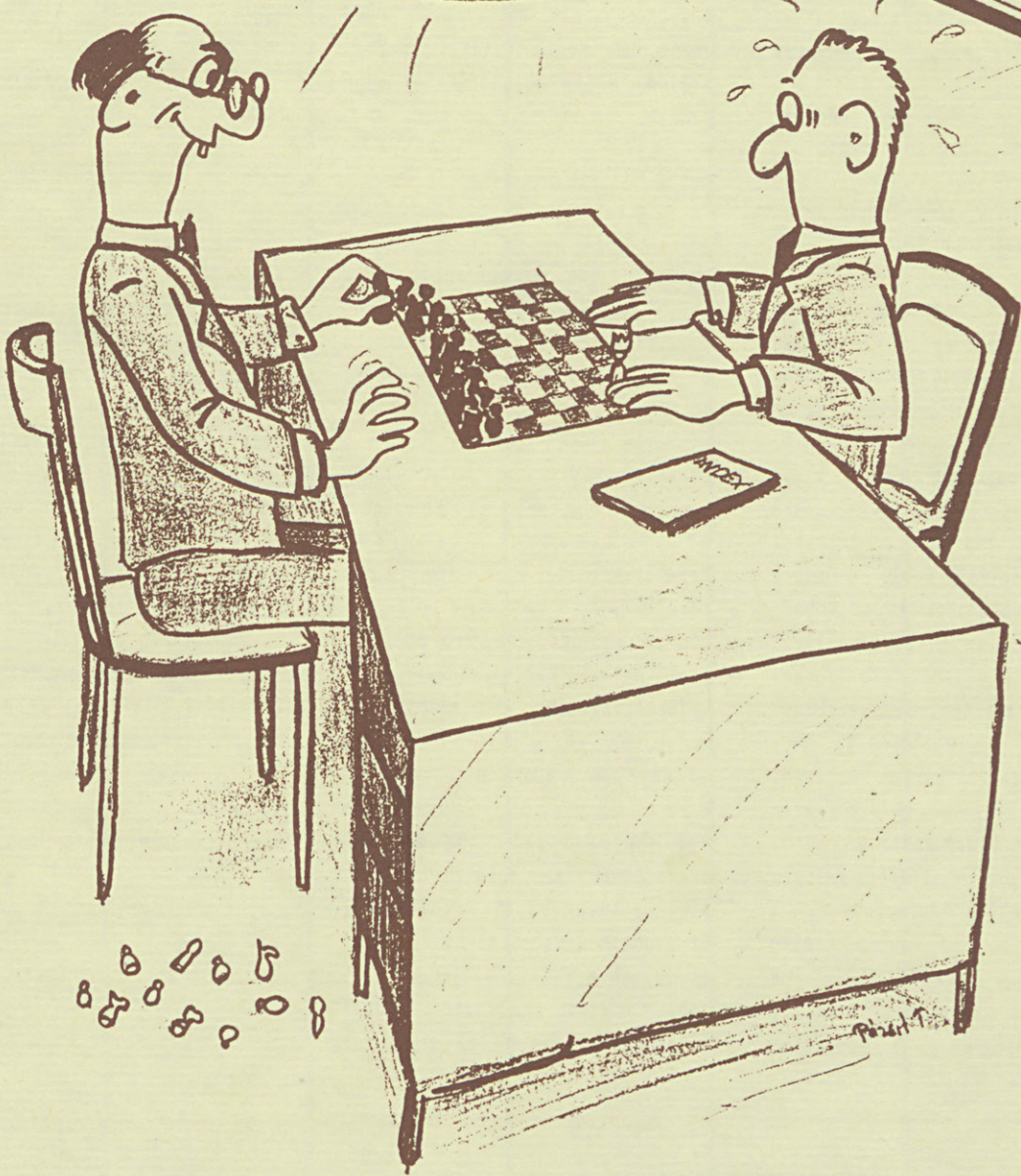
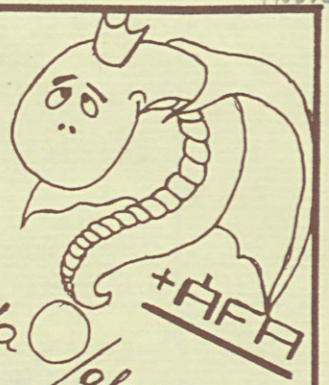

1990. NOV. 14.

KÉRDÉS VÁLASZ

A DOTE DÖK folyóirata / alaktulb szám /
"DEBRECENI EGYETEMI EGYESÜLET!"
ÁRA: +ÁFA

VIZSGA

PRAE . . .

Információ !-
közhely. Mégis, most újra rá
kellett döbbenünk,
hiánycikk.

A DÖK már indulásánál célul tűz-
te ki, az egyik legfontosabb, ami-
vel leszámol az egyetemen, az az
információ zárolása, féltése.
(Tudjuk, mire vezetett ez!)

Ez csak egyik oka annak, hogy az
ÜT úgy érezte, hogy úgy kell ez az
újság, mint egy korty friss levegő
a pathológiára belépő harmadéves-
nek. Ugy érezzük, azokat a csodá-
latosnak induló változásokat,
melynek a DÖK nemcsak részese,
hanem indukálója is volt és leg-
progresszívebb katalizátora ma is,
nem érzékelik eléggé az egyetem
polgárai.

Közömbösek? - Ebből nem indulha-
tunk ki! Nincs elég információjuk!

A rendszerváltás során sokakban
felötlik, hogy az ő egyedi meglá-
tása is nyilvánosságot kapjon, ez-
által befolyásolhassa a dolgok
irányultságát, folyását és a
felelős *nagyokosok* döntését. Ehhez
szeretne segíteni ez a lap. Ezért
hangsúlyos, hogy a Kérdőjel nem a
DÖK lapja- annak ellenére, hogy az
önkormányzathoz közel álló emberek
hozták létre- hanem a DOTE polgá-
raiei (mégcsak nem is kizárólagosan
diák-újság). Ez a lap azoké, akik
irnak bele (közhely?- reméljük,
esetünkben nem). Bárki leírhatja
kinjait, sérelmeit, hasábjainkon
megszülheti legvadabb ötleteit,
levésheti eszmefuttatásait. Hogy
erre mi a garancia? A szerkesz-
tőségben nincs benne Mrs. Cenz
férje. Ha mégis valaki beprote-
zálná, a lap automatikusan meg-
szűnik.

Mindezek ellenére ez az újság
felvállal egy nézőpontot- a
demokrácia, az egyetemi demokrácia
nézőpontját. Ilyen értelemben po-
litikai (egyetempolitikai) lap is
vagyunk. Nyilvánvaló, mivel a
Kérdőjelet elsősorban fiatalok
szerkesztik és írják, áthatja a
lapot az életkornak megfelelő ön-
tudatos tisztaság-igény, libe-
ralizmus. Viszont a két pólusra
nem a két szélső korosztályt
teszi, hanem a változtatni akaró
oktatókat és diákokat és a
megelégedett oktatókat és diáko-
kat.

Remélem, hogy nemcsak a
szerkesztőség vállalja fel az
egyetem polgárait, hanem az egye-
tem polgárai is felvállalják a
lapot.

Jó, gondolkodó olvasást!

-Szepesi Gábor-

TÉRKERESŐ

A nagyszerű görögök úgymond
megalkottak valamit. Azóta, ha
demokráciáról beszélünk, mindig
rájuk gondolunk először. De mi is
számunkra, a mai ember számára ez
a szó? A közösség minden tagja
véleményének kinyilvánítására
lehetőséget adó és a többségi
véleményt döntésre emelő rendszer,
mely a kisebbségnek és az egyedi
véleménynek is szabad teret
biztosít. Az egyedi, esetlegesen
deviáns nézeteknek, véleményeknek
is megadva a lehetőséget, hogy
érvekkel- ellenérvekkel többségi
véleménnyé váljanak. A demokrácia
legfontosabb eleme tehát az egyén,
aki individuum, szubjektív valóság
a maga önálló véleményével a
világról, és az abban folyó
eseményekről. Őrá épül, e
gondolkodó, véleményt alkotó,
politizáló lényre ez a csodálatos

rendszer. Őrá, ki maximákat állít
fel, teszi ezeket hipotetikus
követelményekké, és próbálja
ezeket az általános emberi
törvények szellemében, kategorikus
követelményekké emelni. Ez a
személy az, akit oly sokan
hülyének, dilettánsnak,
antipatikusnak, esetleg
szimpatikusnak vagy jó fejnek
neveznek. Az ő véleménye nélkül -
mondjuk meg őszintén- nem működhet
kellő hatásfokkal e rendszer.

Természetesen a legjobb az
lenne, ha itt, a DOTE-n lenne egy
jó nagy tér, ahová eljőnének az
egyetem polgárai és
kézfelnújtással mindnyájan
szavaznának az egyetemet, mint
mini-államot érintő kérdésekről.
Ez azonban kivihetetlen. Először
is, nincs egy ekkora terünk, ahol
több, mint kétezer ember
elférhetne, másodsorban olyan sok

a döntésre váró probléma, hogy
éjjel-nappal ott lehetnének a
térén. Egyszerűsíteni kell hát a
feladatot. A tér helyett vegyünk
egy előadótermet, az összes
egyetemi polgár helyett pedig
valamilyen rendszer szerint
választott képviselőket.
Természetesen ez a rendszer csakis
a fentebb említett rendszer oki
folytonossága lehet, és mint
ilyen, csakis választott lehet. S
íme, előttünk van valami, igen a
parlament, az egyetemi parlament
és az egyetemi parlamentarizmus.
Előttünk van a kollektív döntési
rendszer egy diktatorikus
mechanizmussal szemben.

-Buczko István-

HIREK

1990. október.

A négy OTE Diákönkormányzatai tárgyalást folytattak dr. Surján László, népjóléti miniszterrel. Téma: SzMSz, Egyetemi Tanács, 65 éves korhatár az intézetvezetők-nél.

1990. október

Dr. Surján László körlevelet adott ki az orvosi egyetemek részére, melyben tájékoztatja őket, hogy szándékában áll egy olyan miniszteri levelet kiadni, melyben az orvosi egyetemeknek alkotmányozó közgyűlést ajánl. A közgyűlés feladata az új egyetemi alkotmány elfogadása. Az alkotmányozó közgyűlésnek csak egyetemi polgár lehet a tagja (oktató és hallgató). A képviselők csakis választottak lehetnek. Az egyharmados diákképviselet adott lenne. Véleménye szerint az alkotmányozó gyűlés által elfogadott SzMSz szerint kell felállnia az új ET-nak.

1990. október 30.

A DoK a 20/1986-os rendeletre hivatkozva az ET diákképviseletét az összlétszám 1/3-ára egészíti ki, azaz plusz tíz hallgatót választ.

1990. november 1-2-3.

Befejeződött az ET képviselőinek megválasztása. Adott tehát a tanszékvezetői, az oktatói, a hallgatói és a dolgozói réteg.

Művelődési közlöny 1990. VI. 8.

Felsőoktatási autonómiáról:

A felsőoktatási intézmények feladataikat -jogszabályok keretei között- önállóan határozzák meg és szervezik.

Megállapítják SzMSz-üket valamint más intézményi

szabályzatukat, terveiket.

Megállapítják az intézményi személyzeti munka elveit, oktatói és kutatói követelményeit.

A felsőoktatási intézményekben működő tanácsok összetételét, ezen belül a választott és meghívott személyek arányát, a tanácsok létrehozásának és működésének rendjét, továbbá hatáskörüket -a jogszabályok keretei között- a felsőoktatási intézmény SzMSz-e határozza meg.

A rektort az egyetemi tanárok közül a köztársasági elnök bizza meg, illetőleg menti fel.

Az intézmény vezetőjének megbízása öt évig terjedhet. A megbízás egy alkalommal meghosszabbítható.

A felsőoktatási intézmények és szervezeti egységek vezetőinek megbízásáról szóló döntést az érintett oktatási szervezeti egységek, a kari és intézményi testületek javaslataira, továbbá az érdekképviseleti szervek véleményére figyelemmel kell meghozni.

TÉNYEK

Jelenleg a DOTE-n nincs Egyetemi Tanács. Sem a régi ET (melynek egyébként is lejárt a mandátuma), sem az új ET nem él. A rektor mandátuma nem tökéletesen tisztázott, mivel a rektor a nyilvánosság előtt többször bejelentette, hogy az új ET megalakulásával egyidőben lemond.

Dr. Damjanovics Sándor levélben mondott le tudományos rektorhelyettesi pozíciójáról.

A Reformerek Fóruma életjelenséget nem mutat.

A DOTE-n egyetlen működőképes szervezet van. Ez a diákönkormányzat.

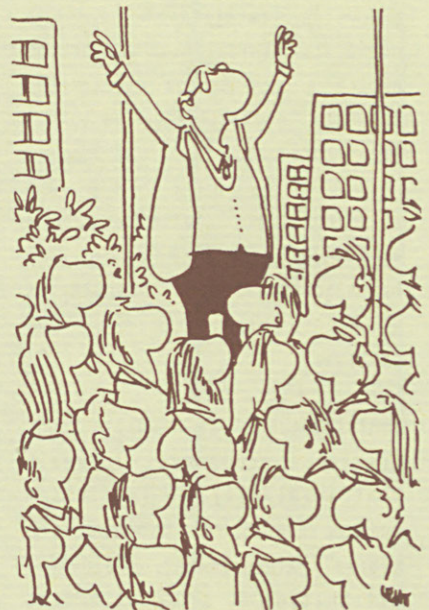
TEHÁT

A megválasztott új ET törvényes legitimációjához nem férhet kétség. (A miniszteri szándéknyilatkozat elgondolkodtató, de jogilag semmi más.)

Az új ET-t össze kell hívni. Összehívhatja a rektor (törvényesen nincs?), összehívhatja a képviselők egyharmada. Elvileg a választási bizottság is megteheti.

VÉGÜL

Az új ET-nak pályázatot kell kiírnia (szuk határidővel) a DOTE Rektora személyére. A rektort az egyetem helyzetére való tekintettel mihamarabb meg kell választani. Vagy anarchia lesz. Vagy már van?

- Nyugalom! A minisztériumból asztal üzeni Andrásfalvy úr, hogy a felsőoktatás jó kezébe van!

[ÚJ LUDAS -66]

Európai Orvostanhallgató Találkozó

Európa 12 országából 50 orvostanhallgató gyűlt össze október 18-21. között Budapesten, hogy az általuk képviselt, nemzetközi szinten tevékenykedő szakmai szervezetek közötti kapcsolatot szorosabbra fűzzék. A találkozót a Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete a Soros Alapítvány és a Népjóléti Minisztérium anyagi támogatásával szervezte.

A megbeszéléseken körvonalazódtak egy nemzetközi lap, a Medical Student International elindításának feltételei. Terveink szerint az EC által is finanszírozott, Angliában nyomtatott többnyelvű ujság eljutna a magyar orvosokhoz is. Ehhez a Soros Alapítvány támogatását próbáljuk elnyerni.

Magyar indítványra a résztvevők levelet juttatnak el a TEMPUS irodához, melyben kéri az orvostudomány felvételét a TEMPUS prioritás listájára. A kérést a Népjóléti Minisztérium az országgyűlésre egészségügyi helyzetét bemutató statisztikai adatokkal támasztotta alá.

A konferencia állásfoglalást juttat el a megfelelő egészségügyi hatóságokhoz az orvostudomány vonatkozásában. Ennek főbb pontjai:

1. Nem tartjuk megfelelőnek az államvizsga tesztek rendszerét, amely kontraszelektál, irreleváns tudásra kérdez rá, s nem méri a képzés hatékonyságát. Példaként állíthatjuk a hollandiai értékelési rendszert, ahol a betegek ellátásának konkrét,

gyakorlati képességét értékelik.

2. Drasztikusnak találjuk az ugrást a felelősséggel nem terhelt medikusok ténykedés és a végzett orvos teljes felelőssége között. Szeretnénk, ha képzésünk során az önálló döntés képességét is fokozatosan kialakítanánk bennünk.

3. A hallgatók külföldi képzésének egyre bővülő lehetőségei mellett kontrasztos a posztgraduális (szakvizsga előtti) évek röghözöttsége. Atlátjuk az anyagi és jogi nehézségeket, amelyek a végzés utáni külföldi képzés megszervezésében mutatkoznak, s szükségesnek érezzük, hogy az egészségügyi hatóságok ezen a téren jobban együttműködjenek.

4. 1992-ben az EC országai között eltűnnek a határok, s talán nem sokkal azután más országok is csatlakozhatnak. Ekkor, az érvényes törvények szerint a diplomák egyenértékűvé válnak. Az elfogadott diploma azonban még nem jelent automatikusan bárhol állást is! Kíváncsian várjuk, tesznek-e valamit minisztériumi szinten a kompetitív hátrányok csökkentésére (tantervi rendeletek?, színvonalas államvizsga?) vagy az egyetemekre vár teljes egészében a követelményrendszer európai szintű egyeztetése.

Ezzel kapcsolatban kérdést intéztünk az EC Enquête Commissioner titkárságához: Kívánják-e törvényszintű szabályozásnak alávetni a tanterveket (veszélyeztetve ezzel az egyetemek egyediségét és identitását), vagy megelégszenek az orvostudomány végeredményének definiálásával?

Már korábban felmerült egy Európai didaktikai park megteremtésének ötlete. Ez oktatási, demonstrációs eszközök,

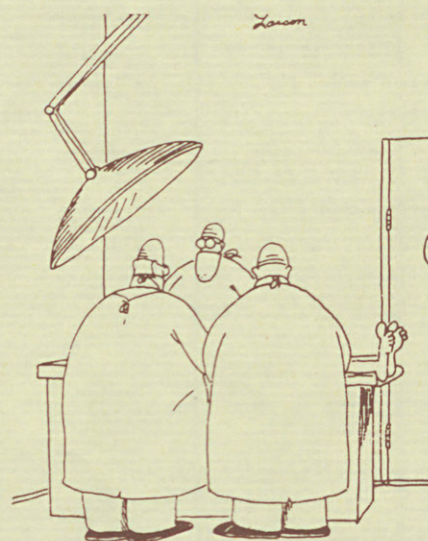
diák, filmek, programok cseréjét segítené elő. Az alapvetően pozitív visszhang mellett kiderült, hogy a szerzői jogok védelme és egyéb, anyagi gondok elodázzák a megvalósítást.

Külön munkacsoport foglalkozott a cseregyakorlatok színvonalával, emelésének lehetőségeivel, a program kiterjeszhetőségével.

Megtárgyaltuk a nagymultú, de meglassult IFMSA (Orvostanhallgatók Egyesületek Nemzetközi Szövetsége) és az újonnan alakult, de egyelőre tétlen EMSA (Európai Orvostanhallgató Szövetség) viszonyát, közös tevékenységük lehetséges módjait.

Végezetül megállapodtunk, hogy az összejövetellel hagyományt tertemtünk, s jövő ősszel Marosvásárhely lesz az esemény színhelye. (A részletes jegyzőkönyv a III. Koli faliújságján megtekinthető.)

- bg -

"Okay, Wellington. I'm comfortable with my grip if you are. ... Have you made a wish?"
(O.K. Wellington, jól megfogtam... Kívánál már valamit?)

VERSENYHELYZET A DOTE-N

A minap felkért a DOK egyik ügyvivője, hogy propagáljam az onkormányzat jóvoltából létrejött versenyhelyzetet, amely, mint olyan, a DOTE valamennyi rendezvényén, összejövételén a legfelsőbb szinttől a legalsóig jelen van.

Szívesen teszek eleget a felkérésnek, mert néhány gondolatom nekem is formát öltött ezzel kapcsolatban.

Először a versenyhelyzet csúcspontját jelölő gólyabíró pályázat néhány hiányosságára mutatnék rá.

Kezdődött azzal, hogy hét ügyvivő írt egy pályázati felhívást, ami tartalmazta a rendezés alapkonceptióit. El is kezdtek készülni a pályázók a kiírás szerint. Azután jött derült égből a villámcsapás.

Péntekre kellett beadni a kész pályaműveket, és kedden eszébe jutott az ügyvivői testületnek, hogy a pályázat, amit két kollégájuk néhány nappal korábban kiragasztott és az onkormányzat választmánya el is fogadott előző csutortokon, tárgytalan és egészen más feltételekkel lehet pályázni. Tudniillik külön pályázati kiírás lesz a büfékre és külön a musorra. Indok: a büfé üzemeltetéséhez belker. jog kell. Mint kiderült, a büféhez nem kell belker. jog, csak engedély az egyetemről, a KOJAL-tól és a tanácstól. Ennyit az ügyvivők felkészültségéről.

Apropó, én is pályáztam.

Mindenesetre a szándék tiszteletreméltó volt, és ami a legfontosabb, tanulságos. Jövöre jobban fog menni.

Az onkormányzat azonban nemcsak a diákság körében szeretne versenyhelyzetet teremteni, hanem más szinteken is. Így az intézetvezető professzori cím eléréséhez is pályázni kelljen.

Ez nagyszerű lenne, és még itt, a DOTE-n sem tunik utópisztikusnak. Az a gyanúm azonban, hogy ezt nemcsak a DOK szeretné.

Nézzünk egy újabb keletű eseményt. Az egész egyetemen most zajlottak, zajlanak az Egyetemi Tanács választások. Míg egyéb szinteken semmiféle kampányhadjárat nem jellemzi az eseményt, addig a diákság körében ez alkalomból is versenyhelyzetet szeretnének létrehozni. Csodálatos lenne, ha ez így funkcionálna, de alapos gyanúm az, hogy a jelöltek közül nem sokan fognak ilyesmivel foglalkozni. Ugyanis két kérdés vetődik fel. Hol és miként? Talán lépjek egy előadáson a százötven fős évfolyamot képviselő tíz ember elé, és adjam elő elképzeléseimet?

Én azt gondolom, hogy ők azt fogják gondolni, hogy én exhibicionista vagyok. (Kicsit igazuk lenne.) Vagy ragasszam tele fényképeimmel a DOTE területét?

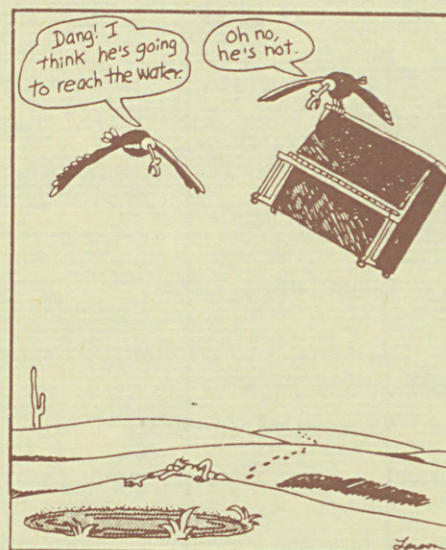
A legjobb az lenne, ha a háromnapos kampány utolsó napjára összehívnám az évfolyamot és a valószínűleg egymást tipró embertömeg előtt előadnám programomat.

Ha azonban reálisan szemlélem a dolgot, nem számíthatok többre, néhány tévedésből arra vetődött embernél.

Lehetséges, hogy sokat aggályoskodom, hiszen az emberek csak akkor fogják elhinni, hogy itt versenyhelyzet van, ha sok versenyt lebonyolítunk, melynek valószínűleg 80%-a sikertelen lesz. Valamit azonban látni kell. Kezd elharapódzni a diákság körében az a vélemény, hogy a DOK pusztán feltűnési viselkedésben szenvedő ripacsok gyülekezete. Amennyire én ismerem az ügyvivőket a ripacsok nem igaz, és a feltűnési viselkedés sem mindig. Tudom, hogy talpig becsületes emberekrol van szó, de sajnos javarészt hasonlóan ultraradikális elveket vallanak, és csak a közelmúltban kezdtek figyelembe venni a konzervatív és kevésbé radikális elképzeléseket is. Nekem mondta az egyik jelenlegi ügyvivő, hogy a diákság azért diákság, mert radikális. Ez kb. egybecseng az Antall József által előszeretettel interpretált Churchill mondással, mi szerint nincs szánalmasabb egy idős radikálisnál és egy fiatal konzervatívnál. Ez frappáns, csak nem igaz. Tudniillik, hogy várhatjuk az onkormányzat belüli versenyhelyzetet, ha csak egy irányvonal "elvtársainak" véleménye tukrozodhat.

Az optimális persze az lenne, ha több diákerképviseleti szerv működne. Ez azonban technikailag meglehetősen nehézkes, de érdemes lehet vele foglalkozni, hiszen jobb a többpártrendszer, mint az egypártrendszer több platformmal.

-phantomas-

("A francba! Azt hiszem, eléri a vizet." - "ő, dehogya.")

(Sokat gondolkodtam a címen, de nem tudtam, hogy mi legyen az)

Csütörtök. Este 11.00. Örömmel indulok az *Ujvigadóba*. Buli, ital, nő. Jól érzem magam.

Péntek. Reggel 8.35. Késként hasít belém az óram ultrahanghoz konvergáló csipogója. Letörölöm a csipát és kinyitom az albinó nyúléhoz hasonlatos vörös szememet. Kiülök az ágy szélére, és lehajtott fejjel eltöltök néhány másodpercet, miközben tétova mozdulatokkal igyekszem kitapogatni az ágy alá szorult papucsomat.

Lassú csoszogással kimegyek a fürdőszobába. Nem veszek tudomást a tükörből rám bámuló szörnyről. Némán mosakszom. A szememet igyekszem minimálisra szűkíteni, hogy a fürdőszoba-reflektorból minél kevesebb foton irritálja lecsökkent ingerküszöbű vizuális noxákra hiperszenzitiv látószervemet.

Visszaballagok a szobába, és csendesen kutatok a székre tornyozott, összeakaszkodott, haszontalan rongytomegre emlékeztető ruháim között. Felöltözöm. Lassan, mint egy Parkinson-kóros.

Lehajtott fejjel elindulok kifelé a kollégiumból, mint egy halálraitélt. Minden külső hatást kizárok, tökéletesen izolálódok a környezettől. Voltaképpen csak a felületes, tovahaladó szemléloknek tunik úgy, hogy én ébren vagyok. Ezek az utolsó gyilkosok hangos "Hello!"-val üdvözlnek, amire én halk morgással referálok. Nem jönnek rá, hogy előadásra megyek, mert katalógus lesz?!

(Utóirat: Nem volt katalógus. Aznap interperszonális relációim a mélyponton voltak.)

-phantomas-

SZELLŐZTETŐ

SZECSKŐ TAMAS JEGYZETE:

1. Az Intézetvezetők Tanácsának átlagéletkora alacsonyabb, mint a FIDESZ-é.
2. IV-V. éven az előadások látogatottsága elérte a 90%-ot.
3. A rektori beszámoló tetszési indexe túllépte a 100%-ot.
4. A menzán a haszonkulcs közelít a zéróhoz.
5. A TOT intézetben a legmagasabb az egy hallgatóra jutó oktatói arány.

Alhírek, kacskák, téves eszmék, babonák, ideák, Lenin összes művei, plusz kakukktójs

@ Egy klinikus tanszékvezető professzor azt állította az ET előtt, hogy jövedelmezőbb lenne neki a klinikai műtőasztalnál egy körzeti orvosi státusz.

* Azt beszélnek, hogy már legalább három onjelölt rektor van.

& Fehérvárra költözött a DOK. (Atfestik-e az Elméleti Tömböt?)

\$ Kiszivárgott: írásban mondott le a tudományos rektorhelyettes. (Mégbenul a tudományos élet a DOTE-n?)

Ut Európába: működik már egyetemünk első légkondicionált műtője.

Z "Ezen az egyetemen csak a hülyék maradtak." (Prof. Buris)

& Biológiai csoda: teherbe esett az első gólya, de nem gólyától (török gyerek megvágta...).

! Az a hír járja, hogy nem járnak a hírek a DOTE-n.

+ Felvették a századik diplomást a Szülészetre.

\$ Közlemény: Az elsőéves hallgatók nem süketek. De azok lesznek, ha rendszeresen bejárnak biofizika előadásra.

@ Az egyetemünkön oly régen tervezett kiscsoportos oktatás megvalósíthatósága a másodéven vizsgáztatókon már nem múlik. Lassan felesleges is erről beszélni.

Szép új világ

MESE A XIX. SZAZADBÓL: A paraszt meg az ördög (részlet)

...

úgy kezdődött a dolog, hogy a paraszt egyszer kint dolgozott napestig a földjén. Mikor beakonyodott, hazafelé készült, de, mint jó gazdához illik, mielőtt elindult, még egyszer körülnézett, rendben van-e minden. Hát ahogy így vizsgálódott, s mi nem akad a szemébe? Valami villózik a szürkületben: nagy halom parázs izzik szántóföldje közepén. Igen elcsodálkozott, hiszen az előbb még nem volt ott semmi. Odaballagott megnézni, mi az. Valódi tüzes zsarátnok volt, és egy kis fekete ördög kuporgott a tetején.

...

UGYANAZON MESE FORGATÓKÖNYVE 1990-BEN:

Színhely: Nagy, sziklás, ködbe emelkedő csúcsú hegyek, lábuknál kevéske művelt terület. Közepes erősségű, homokot kavarázó szél, gyér kukoricás. Zorognak a levelek. Az öreg kivül nincs ott senki.

Kamera: Pásztáz a tájon, majd közelít egy dolgozó alakra, ki recsego zajt csapva kukoricát tor. Közeli kép: az öreg széltől-naptól cserzett, szüszemu, ravasz arca látható, amint homlokát torli fáradtan, s épp a hegy mögé lebukni készülő Napot szemléli.

Szín: Fokozódó sötétség. Az öreg rakosgatja szerszámaikat. A szél fúj. Távolból farkasuvoltás hallható.

Szöveg: "No, ideje indulnom, még a Nap előtt hazaérjek."

Kamera: Lassú mozgással pásztáz. Egyszer csak feltunik valami. Az öreg elindul a fénypont felé. Kamera imbolyogva közelíti a parázsló halmot, amin mozdulatlanul gubbaszt egy alak talán tomeg. A sötét alak hirtelen megmozdul. Emberforma. Parázs izzik szeméi helyén, szore csatakos, csimbókokban lóg, szája nyálás.

Folytassam?

Szomorú vagyok, mert megváltoztak a mesék. A régiek kioregedtek a köztudatból, nem bírják a versenyt újabb mostoha-testvéreikkel. Bár a mai mesék szereplői is ugyanúgy rosszak vagy jók, és ugyanúgy sarkított érzéseket keltenek, mégis van valami, amiben különböznek elődeiktől: igaz erkölcsi mondanivalójuk mellett sebeket is ejtenek a tiszta lelkekben... Iszonyatos tükörképei mindannak, amiben élünk... Szép új világban...

A meséket eredendően felnőttek találják ki, és a felnőttek persze mindig tudják, hogy mire van szüksége a kisgyermeknek...(!)

Nehezen tudom elhinni, hogy a moziban mostanában látható amerikai szuperprodukciókban készült mesefilmek valóban a gyermekeknek íródtak volna. Nem inkább a felnőtteknek? (Vagy a meséket a felnőttek mindig is maguknak írták? Akkor viszont a felnőttek igénye változott...)

Az igen hatásos jelenetekkel, örült gyorsasággal pergő képekkel, az öldröklések túlhangsúlyozásával, durrogatásokkal, a minél élethűbb sárkányokkal, a profi képminőséggel, effektusokkal, az élethű hanghatásokkal csak a feszültség és a szorongás nő a gyermekekben. De ettől valyon a felnőttekben csökken-e mindez?

A mese nem ragad ki a mindennapokból, nem idillikus. Nem tagadom a régi mesékben is volt véres esemény, hullottak porba fejek, de ezzel a hatalmas csillogó-villogó-zakatózó arzenálon már nemigen szűrődik át a szülők ismerős hangján az esténként talán már századára felolvasott sárkányos mese paradox biztonsága, és az hogy az egész csak: MESE.

A video-t pedig egyszerűbb bekapcsolni, és magára hagyni a sötétben villózó képernyő előtt ülő gyerkőcöt, mint esetleg mindig új mesét kitalálni.

Olvasóm! Tedd a szívedre a kezed. Mikor volt utoljára, hogy mesét mondtál valakinek? Milyen mesét mondtál? Könyvből olvastad? Tudnál magadtól mesét kitalálni?

Bevallom engem már nem egyszer kértek: -Bácsi, mondjál nekem mesét!-... Nagyon nehezen ismertem be magannak, hogy nem megy.

-Béke-

EXKLUZÍV INTERJÚ

dr. Molnár Tivadar politológussal, a változások szellemében

-Kérdőjel: Ön közismert az egyetemen reformpolitikai aktivitásáról. Részt vett a Diákönkormányzat alakuló ülésén is. Ugy alakultak-e azóta az események, ahogy Ön azt ott és akkor elképzelte?

-Molnár Tivadar: Most, amikor tudjuk, hogy az önkormányzat nemcsak megalakult, hanem él, működik, akkor azt kell mondanom, hogy így képzeltém el; a legfontosabb megtörtént. Persze ez a minimális elvárás volt, a továbbiak már a megalakult önkormányzat jövőjére vonatkoznak. Arra tudniillik, ahogy berendezkedik, stabilizálja önmagát a diákszerveződés, megtalálja intézményesen is a helyét az egyetemen, és kiépíti magában azokat a hosszútávú lehetőségeket, amelyek véleményem szerint egy "ideális" önkormányzat szempontjából kívánatos. De látom azt is, hogy sok irányból fogalmazódnak meg indokolatlan elvárások a DÖK-kel, vagy éppen a vezetőivel szemben. Legalább négy olyan tényező van, ami ugyan nem egyforma súlyú, de egymásból következik, és ha úgy tetszik, megnehezíti a DÖK munkáját. De pontosan ez az a négy tényező, amiért értem volt, hogy a DÖK egyáltalán megszületett. Ezek közül a legfontosabb és legátfogóbb -amivel szemben találja magát a DÖK, és persze mindenki, aki ezen az egyetemen az átalakulásért dolgozik- egy több évszázados szemléletmód, és ezen szemléletmódra épülő gyakorlat, ami már egész kultúrává szerveződött, és ami történetesen az idős és a fiatal, a tanár és a diák viszonyára vonatkozik. Arra ti., hogy a felnőtt az, akinek a gyerekből ilyen vagy olyan személyiséget kell faragnia, amelyben a fiatal az alkotott, a felnőtt az alkotó. Ebben a szemléletben a diák nem tudja megítélni, hogy neki mi jó, és mire van szüksége. Teljesen világos, hogy ebben a felállásban nem partneri kapcsolat van tanár és diák között, de még csak nem is valamilyen egészséges függőségi viszony, ami a munkamegosztásból következne, hanem egy alá- és fölérendeltségi viszony. Ennek a kultúrának egészében kell megváltoznia, a családtól az óvodán, az iskolán, az egyetemen keresztül. A másik tényező, hogy az elmúlt évtizedek diktatúrájának nagyon megfelelt ez az előbbi szemléletmód. Hisz ez a rendszer sem akart mást, mint "szocialista embertípust" faragni az állampolgárokból. A vezetés, aki bölcs, aki tudja, mit kell csinálni, aki erre van felhatalmazva, és aki ezért infantilizálja az állampolgárt, nem is vár el mást, csak ennek a kultúrának a társadalmopolitikai életben való egyenes folytatását. Ennek a társadalmopolitikai szemléletmódnak áldozata a diák és a tanár is. Ez a hatalom megszűnt, de az utóhatásai még érezhetőek, és sajnos élni fognak velünk még egy jó ideig, még sokáig fogják nehezíteni az átalakulást.

A harmadik az, amire azt mondanám, hogy már belső egyetemi jelenség, és az oktatókra vonatkozik. Nagyon sokan vannak, akik elvileg egyetértnek mindazokkal a törekvésekkel, amelyeket a DÖK megfogalmaz, hogy ti. nem egyszerűen megreformált egyetemet akar, hanem teljesen újat, amelyben a diák nem csak szereplője akar lenni saját emberré, szakemberré válásában, hanem annyiban lehet, aktív tényező is. A tanár, aki egyébként az előző két tényező hatása alatt lett oktató, ilyen vagy olyan szintű egyetemi vezető, néha egyet is ért ezzel, azonnal belekerül egy csapdába, amint megjelennek a konkrét átalakulási elképzelések. Mert elvileg egyetért vele, de konkrétan saját érdekével szemben találja a törekvéseket. Itt nemcsak egyszerűen szubjektív dolgokról

van szó (arról, hogy pl. ő úgy tanult meg tanár lenni, hogy az alá-főlérendeltségi viszonyt élte és gyakorolta, és nem a partnerit), hanem néha még olyan objektív dolgokról is, hogyha bizonyos dolgokat valaki felvállal, akkor be kell látnia, hogy esetleg az oktató munkája, vagy éppen a gyógyító, kutató munkája kerülne végveszélybe az ismert társadalmi körülmények közepette.

És negyedszer, úgy hiszem, szembentárlják magukat a diákok önmagukkal. Mert azok az egyetemenisták, akik pl. létrehozták a DÖTE DÖK-öt, kétségtelenül messzire, de mindenféleképpen előre tekintenek és egyetemben, sőt társadalomban gondolkodnak. ... De tagadhatatlan, hogy nagyon sok olyan diák van, akik a minimális szintet akarják teljesíteni.

Sok az olyan diák, aki egyszerűen lusta, aki úgy gondolja, hogy majd csinálják mások helyette, és energiájának jó részét arra fordítja, hogy kritizálja azokat, akik a DÖK-ben sokat vállalnak. Vagyis a diák sem feltétlenül különb, mint a felnőtt. A felsorolt négy tényezőtől is látszik, hogy a változások ugyan elkezdődtek, de a kibontakozás nehéz.

-?: Mi a véleménye az önkormányzati demokráciáról? Kifejlett demokráciáról van-e szó, kialakulóban van, vagy szó sincs ilyesmiről, pusztán egy négy-öt fős hatalmi klikk beszélhetünk, akik irányítják az egész önkormányzatot, és a mellé szóló demokrácia csak játék?

-M.T.: Nem ismerem, hogy milyen módon, milyen konkrét szituációban születnek az önkormányzat döntései. Ismerem azonban az önkormányzat felállását, több-kevesebb elképzelésem van a diákokról, akik végülis működtetik a szervezetet. Megintcsak az előzőekben említettek alapján mondható, nagy azon hallgatónak a száma, akik az eseményeket egyelőre kívülről szemlélik. Ilyen helyzetből könnyen mondhatják azt, hogy itt a döntések diktatorikusan születnek. Ezt be kell tudni a helyzetnek. Mindenki, aki a DÖK tagja, egyszerűen technikai értelemben sem vehet részt a döntésben, hanem csak képviselheti magát. Ha nem ért egyet valamelyik határozattal, megintcsak ott a szituáció: *én nem így döntöttem volna, tehát itt diktatúra van.* Ez egy demokráciának -bármilyen legyen is az- technikai problémája, amit fel lehet nyitni, el lehet csúsztatni, és mások nyakába lehet varrni. Egy demokratikus döntésnek semmiképpen sem az a kritériuma, hogy mindenki egyetértson vele.

-?: Ehhez kapcsolódik még egy kérdés. Több helyről lehet hallani a diákság körében, hogy az ügyvivői testület ripacsok gyülekezete, akik minden egyes alkalommal, amikor valami új születik, azonnal igyekeznek abba bekapcsolódni. Helyénvaló ez?

-M.T.: A munkát valakinek végeznie kell. Nagyon sokan tekintik magukat elvileg a DÖK tagjainak vagy támogatóinak, de amikor a konkrét munkát kell végezni, akkor félrehúzódnak. Ez azt jelenti, hogy kevesebbre hárul szinte minden munka. Ez természetesen veszélyállapot. Én úgy hiszem, a DÖTE DÖK-vezetést nem a ripacsok, a feltérési vágy, vagy hatalmaskodó törekvés motiválja, hanem valóban a személyes érdekek túlsúlyát, egyetemi-társadalmi érdek. Veszélyállapotról azért beszélhetünk, mert ezek a diákok a végtelenségig nem fogják bírni ezt a munkát, legjobb szándékuk ellenére is belefáradnak, csalódnak. Azért is veszélyállapot, mert egy hatékony önkormányzat, mely nemcsak a vezetésben vagy csak a szűk érdekképviseletben látja a feladatát, hanem valamilyen módon kell, hogy

váljon itt, ezen az egyetemen. Itt megint csak arról van szó, hogy ennek az önkormányzati vezetésnek gondolkodnia kell mások helyett is, hogyan tudná a mozgalmi jelleget belevinni az önkormányzat munkájába. Ezekről lehetnek elképzelések, kikérhetik mások véleményét is, megvitathatják, de megintcsak az a helyzet, hogy ennek a néhány embernek kell ebben is a munka oroszlánrészét felvállalni.

-?: Több DÖK-jellegű szervezet legyen, avagy egy több platformmal, mint régebben az MSzMP?

-M.T.: Ez máris egy kicsit kapcsolódik az előző kérdéshez, hogy az önkormányzat mozgalmi jellegét hogyan lehetne erősíteni. A kérdésre gyakorlatilag a történészek fognak válaszolni. De ha most a ráció oldaláról tesszük fel a kérdést, akkor azt kell mondanom hogy nem lenne jó, ha több önkormányzat lenne, mert félok, hogy feldarabolódna az erő, az érdekképviselet még kevésbé lenne hatékony, mint amennyire most az. De ha a jövőbe tekintek, el tudom képzelni, hogy később jobb lenne több önkormányzat-jellegű szerveződés, mert ez például versenyhelyzetet alakítana ki.

-?: Az előbbi kérdést azért tettem fel, mert van olyan információk, miszerint szerveződés alatt áll egy új diákszervezet, itt az egyetemen.

-M.T.: Alakulhat itt még bármilyen más érdekképviselet is, a jelenlegi Diákönkormányzat ellenfeleként. Megalakulhat, mint része az önkormányzatnak, és megalakulhat mellette szövetségként. A jelenlegi önkormányzatnak kell odafigyelnie, ha ilyen szerveződés van, fel tudja-e vállalni ezt a szervezetet, ha nem, akkor miféle partneri viszonyt tud vele kiépíteni.

-?: A következő kérdésen az Egyetemi Tanácsra vonatkozik. Fogják-e akceptálni a DÖK-öt a mostani, új ET-ban, mint diák-érdekképviseleti szervezet, ami joggal képviseli a diákságot. Hogyan vélekedhetnek erről az oktatók?

-M.T.: Nagyon fontos lesz, hogy az egyetem oktatói milyen álláspontra jutnak. Ilyen szempontból sem lesz közömbös, hogy kik lesznek az ET tagok, azon belül pl. milyen befolyásra tesznek szert a Reformerek Fórumának tagjai, akik az egyetemi átalakulással kapcsolatban nagyon sokat vállaltak. Azt gondolom, senki sem vélekedik úgy, hogy az önkormányzatot ki kellene rekeszteni ebből az új ET-ból. Itt inkább az akceptálás mértékéről van szó, ami már nemcsak küzdelem, hanem kompromisszum kérdése is. Teljes egészében egytértek a DÖK-kel abban, ha egy testület kimondja magáról, hogy képviseleti módon áll össze, akkor oda mindenki választott legyen.

-?: Ez kapcsolódik a következő kérdéshez. Mi a véleménye a sokrétű ET választásokról? Tudniillik, volt olyan intézet ill. klinika, ahol meghatározott listáról lehetett választani, míg máshol a szavazókra volt bízva a lista összeállítása.

-M.T.: Hallottam ilyesmiről, konkrét dolgokat azonban nem tudok. Értelenszerűek, ezek a tisztátalanságok, hisz a változások első lépéseit tesszük meg. Ilyenkor arra kell figyelni, hogy a lényeg érvényesüljön. Az, hogy formális értelemben nem tiszta ami történt, lehet majd jövőre szóló tanulság.

-?: Elképzelhető-e, hogy az egyetemi vezetés tudatosan irányítja a DÖK munkáját, néha nézesnadrágot, vagy guincsontot dobva elé?

-M.T.: A manipulálásra gondolsz?

-?: Igen.

-M.T.: És ki lenne a manipuláló?

-?: Bárki, aki megfelelő hatalommal rendelkezik.

-M.T.: Nos, nem láthatok a fejekbe, mint ahogy a DÖK vezetése sem láthat. Az önkormányzat fellép egy követeléssel, hogy pl. kapjon kellő lehetőséget diáksozialis kérdések intézésében, képviseletében. Erre az egyetemi vezetők azt mondják, hogy igen, tessék. Erről azt feltételezni, hogy azért kapták

meg a jóváhagyást, a rábólintást, mert valahol itt minket csöbe akarnak húzni, beteg dolognak tartom.

-?: James Bakertől, az USA külügyminiszterétől származik egy mondat, miszerint a kelet-európai országokban most kezdődik a demokráciáért vívott harc második fordulója. Ez a mi egyetemünkre, és általában az egyetemekre vetítve is igaz?

-M.T.: A konkrétumok csoportba szedése és valamiféle koncepciózus értékelése dönthetné el, hogy most valóban véget ért-e az első forduló és kezdődik a második. Ha én most lépcsőfokokban gondolkodom, és azt tekintem az első lépcsőfoknak, hogy *lényegében* kell felszámolni a múltat ezen az egyetemen, és az újnak lehetőségeket teremteni, akkor azt mondom, hogy még nem vagyunk túl az első fordulón. A második lépcsőfokra akkor jutunk, ha már az újnak az alapjai megvannak. Építkezni ezekre az alapokra kell az egyetemen belül minden vonatkozásban. Mert UNIVERSITAS-t alkotni csak azok az intézmények tudnak igazán, akik legalábbis a második lépcső vannak, hacsak nem felülről terelik őket össze. Én az UNIVERSITAS-t tekintem a harmadik lépcsőfoknak.

-?: Szó volt a beszélgetés során a Reformerek Fórumáról. Elképzelhető-e, hogy ez az *ancient regime* kiszolgálóinak menedékhelye?

-M.T.: Egyik alapító tagja voltam ennek a Fórumnak, de nem vettem részt aktívan a munkájában, mert bennem is kialakultak bizonyos fenntartások. Menedékhelynek azonban senkiképp sem tudnám értelmezni. Lehet, hogy egyeseket ez vezetett ide, vagy más nagyon is személyes motivációk. Én azonban ezúttal is a lényegre figyelek. S ez pedig az eredeti szándék és a megtett lépések szempontjából is támogatható.

-?: Tehát nem tud olyan emberről, aki aktívan pártvonalon futott volna, és a demokrácia purgatóriuma előtt a reformernek nevezett azbesztruhába bújt volna?

-M.T.: Hogy tudok-e, vagy sem ilyen emberről, az egy dolog, de ha nevel mondanék, lehet, hogy akkor sem lenne igazán, mert nem látok bele az emberbe. Az már társadalmi vitáig visz el, hogy mi a helyes, az erkölcsös és a politikuss, milyen magatartást tanúsítsunk az ilyen emberekkel szemben. S mit tegyenek ők? Metalántán vonuljanak ki a sivatagba, szórjanak a fejükre homokot? Vagyis változhatnak a körülmények de az emberek nem?! Ez képtelenség.

-?: De ennyire könnyen változnak az emberek? És ennyire gyorsan, ilyen óriási lépésekkel?

-M.T.: Embere változtatja, mennyire változik. Nem akarok senki prókátorá lenni, de az is megkérdőjelezhető, hogy tényleg akkorát kellett-e változniuk az embereknek. Az előző rendszert kiszolgálók biztos, hogy annyira azonosak voltak a rendszerrel? Nem lehetséges, hogy egyszerűen kényszer hatása alatt cselekedtek, de belülről érzelmeikben, gondolataikban nagyon is messze álltak azoktól, akik a kényszert alkalmazták?! Hisz diktatúra volt! Én ott húzom meg a vonalat, hogy van-e olyan ezek között az úgynevezett megváltozottak között, akik minden lehetőséget megragadtak, hogy megakadályozzák az új születését, akik embereket meghurcoltak, elnézést a triviális kifejezésért, de taccsra tettek.

-?: A Társadalomtudományi Intézetben is volt ilyen?

-M.T.: Ugy tudom volt, de az intézet erről nem tehetett. Nem hívták össze az intézetet, nem informáltak az ügyről, csak egyszerűen közölték, hogy X.Y. munkatársnak el kellett mennie, és csak később derült ki, hogy miért.

-?: Reméljük, erre többé nem lesz példa. Ebben bízva köszönöm a beszélgetést.

In memoria

-----SCOP

A Stethoscop jó ideje működött már: a boldogult KISZes idők hagyománya hosszabb (kényszer)pangás után 1989 tavaszán éledt újra, s azt hittük, tartós sikere lesz. Az ifjonti hevületben született irások miatt sokat kritizált diáklapnak ekkor már vetélytársa is volt, a muataványszámok formájában működő Körút (98).

Röviden összefoglalva a Stethoscop kimúlásának történetét, az Egyetem Vezetősége az "elég egy újság az egyetemnek, ha annyira akarnak a hallgatók, írjanak a Körútba" elvét szegezve szembe azzal a kéréssel, hogy a Stethoscop is kapjon anyagi támogatást.

Azután egy évig csend. Már csak dachból is. Végül idén februárban nem bírtuk tovább a hallgatást, s a Körút szerkesztőségi ülésein megérlelődött elhatározásSCOP formában testet öltött. A megjelentetés egyetlen módja azonban a Körúttal közös kiadás volt. A lap belsejében eldugottSCOP visszhangra alig lelt, nem sok hallgató találkozott vele. Nem is csoda hát, ha szerkesztői tettestársak nem tolongtak a csatlakozás szándékával, s az eseményt azóta is jótékony homály fedi.

Kivánom, hogy az ismét ujjászületett egyetemi diáklap sikerebb legyen. Ennek biztosítékát látom abban, hogy a DOK anyagilag a lap mögött áll, s még inkább azokban a lelkes fiatalokban, akiket a szerkesztés folyamatában alkalman nyílt megismerni. S hogy az olvasó ne érezze megfosztva magát bármitől is, ebben a számban, s a következőkben megtalálja majd az elfelejtettSCOP aktualitásukat még nem vesztett töredékeit.

Vereb György

"Nothing yet... How about you, Newton?"
(Még semmi...és nálad, Newton?)

A MENZA TIZ ÉVE Az akkor ballagók szerint

(Változott valami?)

I. ILLENTAN

* Az ebédlőben nem illik kérdezni, hogy mit eszünk, mert más sem tudja.

* Nem illik a sültbe nagyokat harapni, mert megeshet, hogy ott hagyjuk a fogunkat.

* Nem illik szürcsölve enni a levest, már az is feltűnő, ha megesszük.

* Nem illik étkezés után vizet inni, még azt hiszik, hogy kevés volt az ebéd.

II. MENÜ

HÉTFŐ: ebéd: erőleves (erőnek erejével sem lehet megenni), palacsinta úthengerrel
vacsora: mély sóhajtás és gyomormosás

KEDD: ebéd: húshagyo húsleves, ázalékfőzelék zsiros tálcával
vacsora: sütemény fogkő ellen

SZERDA: ebéd: leveskülönlegesség (ezt az adja, hogy senki sem tudja megenni), töltött sertésdagadó testnevelve
vacsora: zsiros burgonya (zsirt mindenki hozzon magával

CSÜTÖRTÖK: ebéd: diétás koszt (minden odaégett)
vacsora: ami ebédre maradt

PÉNTEK: ebéd: bójtos kaja (a tegnapi lakoma után ez jogos is)
vacsora: egy kanál ricinus, csömör megelőzésére

SZOMBAT: ebéd: borsós gezemice-leves, ebéd után falra hányva, csukamájolajban sült hal
vacsora: konzerv és egy zacskó hidegvér (utóbbira a konzerv felbontása után van szükség)

VASARNAP: ebéd: csontleves végtelenített cérnemetélttel
vacsora: tejfeles túró shigellával és utolsó kenettel

NEM SZERETEM MÁR

De ha rock and rollt hallok,
Szívem még mindig mázsányivá
Nehezül, és magával húz
Az elátkozott lelkek mocsarába.
A megalázottság szennyhulláma
Elönti agyamat. Fájdalmam
üvölténem, de a reménytelenség
Pofamba tapos mocskos lábával.

Patkányok tepernek le
Kigyók szíjaznak le
Tetvek szánkáznak hajamon
Csalódottság szorul a nyakamon

Az elmúlás pribékjei kéjjel
szívják véretem,
Az enyészet eszménye kavarja
testemet
A fortyogó feketeség felszínre
bőfenti

A halál asszonyát.
Rothadó iszapot hány képembe.
Lassú halálcsókja kiszippantja
szemenet

Fülemen folyik ki agyam,
Tüdőmben szétárad a salak.

Egy félig-csontváz nyomorult
Hasamon vigyorog:
Ilyen leszel te is,
S nem lesz több fájdalom!

Az eldobottak kara jót röhög.

- kislány -

FEKETELEVES

Éhes vagyok. Melegségre vágyom. Mondjuk, olyan húsleves-fajtájú, kellemes, szétömlő melegségre. És már jönnek is a látomások rántott csirkéről, töltött káposztáról, palacsintáról. Összefut a nyálam, Pavlov kutyáinak is becsületére válna a reakció.

A döntés, miszerint ma megeget ebédek, könnyen megszületik. A megvalósítás már rákosabb falat, némi átgondolást igényel.

Étterm, mint tudjuk, szoba sem jöhet. Hála a kormány diákszociális politikájának, sem kajajegy, sem tisztességes hűspénz. A csak hallomásból ismert régi, szép időkben másképp volt. Igaz, akkor még nem a "keménykezü reformpolitikuskok" igazgatták az országot. A régieknek eszébe sem jutott, hogy mi Mercedessel járunk egyetemre. Vagy ha igen, elsiklottak mellette. De az új művelődési tárca még újabb államtitkárnőjének éles szemét ezek az apró részletek sem kerülnek el. Akinek pedig benzinre telik, annak jut étteremre is, így teljesen érthető a 30%-os infláció mellett a juttatások nominálértékének csökkentése. Kár, hogy én nemigen látom a kollégiumok körül egymás hegyén-hátán parkírozó csodaautókat, és hogy reggelente előadásra érkező társaim sem a slusszkulcsot vágják zsebre, hanem a biciklilakatét.

Nem tör le különösebben a tudat, hogy nem ebédelhetek a Bikában tatárbeefsteak-et, hiszen van nekünk menzánk is, alig egy ugrásnyira. Nem is túl drága, hiszen ha egész hűspénzemet befizetem, egy teljes hónapra át megeget ebéddel lakhatok jól. Elvben. Csakhogy ezen a mi menzánkon, nem az elvek uralkodnak, hiszen az étel rendszerint hideg és laktatónak sem nevezhető. Egy jobb érzésű KÖZJÁ-ellenőrnek pedig a hideg futkosna a hátán, látván a zsírtól-mosogatóléltől

csöpögő tálcákat, átlátszatlan poharakat, és ettől-attól ragadó evoeszközöket. Még jó, hogy az orvostanhallgatóknak köztudottan erős gyomruk van. Az a la carte-on próbálkozók fél egy után már nemigen válogathatnak az anógy sem túl bőre szabott választékban. Üdítő, szalvéta, sutenény nincs, kenyér sem, bár ez utóbbiról valószínűleg azok a fránya taxikok tehetnek.

A minap azt nyilatkozta a Kossuth-menza vezetője, hogy nem vállalja tovább munkakörét, ha csökken a színvonal. Ez így önmagában nem érdem, de mondta még azt is, hogy ő nem téri el a színvonal-csökkenést. Valószínűleg azért, mert szereti a szakmáját igényesen művelni, és szüksége van állására is. És lehet, hogy az is eszébe jut néha, hogy az Európához való felzárkózás keretén belül kultúrált étkezési lehetőséget kell(ene) biztosítani az egyetemi hallgatóknak. Kiváncsi volnék, mit gondol erre a menzánk igazgatója? És arra is, vajon o hol ebédel?

Nem szeretném, ha bárki is elfogultsággal vádolna a KLTE menzáját illetően, így szeretném leszögezni, hogy a miénknek van egy nagy elonyve vele szemben: keveset kell sorban állni és sok üres asztal közül válogathat az ember. Lehet, hogy ez üzleti koncepció...? Akkor viszont egy kalsszikus viccet juttat az eszembe: *Az amerikai vállalkozó, Kohn bácsi, Magyarországra érkezvén már negyedik huszasát dobja be egy büféautomatába, de a hon áhitott párizsis zsolnének még mindig nem akaródzik felbukkannia. Kohn bácsi bökdösi a gombokat, majd elmosolyodik: "ügyes" - mondja - "nagyon ügyes..."*

Közben megkenek egy szelet vajas kenyeret, főtt ételként teát iszogatok, és elhatározom, hogy a menzán megspórolt pénzből egy Mercedest veszek. Csak azért, hogy mindenkinek igaza legyen.

-G.P.G.-

HOROSCOPE

Oroszlán: kellemes élmények várnak rád! Akivel a Gólyabálon megismerkedtél, mégsem hiv fel.

Vízöntő: Elkövetkező napjaidat megkeseríti a sör, megsavanyítja a bor, de én majd megédesítem.

Bika: Jelentkezz anóba szakkolira, akupresszúra tanfolyamra, sex-massage szalonba, eroticus játékokra, dede cemberben nehogy elmenj belgyógyászat vizsgára!!

Szűz: Borzalmas. Jobb, ha nem tudod meg.

Nyilas: Misi

Halak: Székely és Elodi együttállása rossz konstelláció. Vegyél evezőt, próbálj lavírozni. Ha vitorládból kifognák a szelet, inkább fogd vissza magad.!

Rák: Ne higgy a szpihológusodnak! Erotikus álmaidtól nem eshettél teherbe.

Kos: Az elkövetkező héten megismerkedsz a nagy O-vel. A rákövetkező napokban pedig a teljes ABC-vel!

Bak: Sanyi nem is szeret igazán! Csak direkt mondta, hogy mégis. Közbe meg mégsem! Ne higgy neki! Inkább foglalkozz a Geizával! Ő tényleg szeret (mondta neked).

Mérleg: Ha rossz napod lenne, ne add föl! Ha jó, akkor meg pláne!!

Skorpió: Ismerd meg jobban felebarát-nódet! Merülj el benne! Keményen! Ne próbálj alakoskodni, csak magadat add bele. De azt aztán. Végmikérem és rendszeresen.

Ikrek: Te magad is boldogulsz!

ERRARE HUMANUM EST?

Becsaptam az ajtót a kilépő hölgy után. Távozott, mint aki jól végezte dolgát. Az amúgy is csapodár fantáziámat próbáltam az elrugaszkodott realitások talajára vezérelni. Töltöttem magamnak egy korty Gint, hogy megjöjjön a hangulatom a gondolkodáshoz. A mai nap eseményei kellemő módon felbolygattak, így újra a múltamban kalandozom.

Nem tudom kiverni a fejemből azt az esetet, amikor még fiatal voltam és egy Buddha-kolostorban töltöttem a nyarat. Anyagot gyűjtöttem egy könyvemhez. Így bukkantam rá egy origami gyűjteményre. A szebbnél-szebb állatfigurák mellett megakadt a szemem a kocka címszón. Már az első lépésnél nehézségbe ütköztem, ugyanis legalább 32 yi oldalhosszúságú négyzet alakú papírra volt szükség a kiinduláshoz. Mivel elképzelésem sem volt arról, hogy ez mekkora lehet, újságpapírból vágtam ki a lehető legnagyobbat. A lényeg: kemény munkával sikerült megalkotnom, kész volt a kocka. A módszernek azonban volt "szépséghibája":

1. A kiindulási alap: négyzet.
2. Az utolsó mozdulat (ú.m. kifordítás) kivételével nem léptem ki a kiindulási négyzet síkjából. Természetesen a papír vastagságát nullának tekintjük.
3. Vágni, ragasztani nem kellett.
4. Kockát kaptam.

Ezek a dolgok józan ésszel átgondolva nem vezetnek semmi jóra. Így számomra is első pillanatban nyilvánvalóvá vált, hogy az egész hülyeség, majdcsak felébredek, elmúlik a hipnózisom. A magam megnyugtatóására a kockáról fényképet készítettem. Majd úgy döntöttem, alszom egyet álomban.

Másnap, mint első és legfontosabb dolgot, előhívtam a képet, és csodák csodája, ott volt a kocka, mi több az asztalon is, ahol előző este hagytam. Melléültem, nézegettem egy darabig, kezembe vettem, forgattam.

Hirtelen villant belém az egyetlen megoldás, és a többi gondolatomat is szinte húzta magával. Amit a kezemben tartok nem más, csak vetület, mint az árnyék a falon. Ez a kocka egy "négydimenziós valaminek" az árnyéka. Tessék, most döntsem el, hogy háromdimenziós kockát, vagy "négydimenziós valamit" hajtogattam újságpapírból. Ez utóbbi látszott valószínűnek, hiszen

az előző megoldás már tegnap sem tetszett. Ha ezt a kockát elkezdem forgatni, akkor mozogni kell annak a "valaminek" is. Ezek szerint én vagyok az első olyan ember, aki képes tudatosan beavatkozni egy magasabb dimenziószámú létbe. Annyi a problémám csak, hogy szerény tudásom szerint a falon lévő kétdimenziós árnyékomat én mozgatom és nem ő engem. Ezek szerint a kockát is a "valami" mozgatja, de csak akkor, ha a kezembe veszem és mozgatom. Tehát a "valami" az agyamon keresztül mozgatja a saját vetületét. Röviden: úgy irányít engem -gondolataimat, cselekedeteimet-, hogy tudomást sem veszek róla. Miért is ne?

Vegyünk egy példát! Az általunk termelt kukoricát megeszi egy magasabb intelligencia, pl. a tyúk. A kukorica erről nem vesz tudomást. A tyúkot megesszük mi, emberek. Azonkívül, hogy leöljük, más információt nem kap a sorsáról. A sorba bekapcsolhatunk egy hasonló intelligenciás ugrással egy következő lépcsőfokot, amiről nekünk sincs fogalmunk, ugyanúgy, mint a halál utáni sorsunkról. Pontosabban a lelkünk, tudatunk (nevezhetjük akárhogy) jövőjéről. Ezen a magasabb lépcsőfokon lévő lények irányítják itt a Földön az életet (úgy, mint a tudósok a Petri-csészében a baktérium-tenyésztet), az agyunkon keresztül. Lehet, hogy így mozgatom én is ezt a kockát. Valójában saját gondolatunknak sem kell lenni, egyszerűen szerszámok vagyunk, amellyel a háromdimenziós térben dolgoznak.

Valahogy így, ezekkel a gondolatokkal kezdtem a pályámat. Elszomorító. Most pedig itt ülök az íróasztalom mellett, rajta az a platina korong, amelyre ismeretlen jelek és rajzok vannak vésve. Ezeknek a jelentését most sikerült megfejtenem.

A történethez hozzátartozik még, hogy a Vörös-tenger jemeni partjainál egy hete nagy mennyiségű biomaszt találtak. Prokariotáknak mondható, mixotróf táplálkozású sejtek alkották. Ott találták ezt a korongot is. Ez olvasható rajta: "Mire ti ezt az írást megtaláljátok és megfejtitek, hárommilliárd földi év telik el."

Erről csak annyi jut eszembe, hogy a véletlen is ismétli önmagát.

-GIN-

THROMBOSIS VENAE POETICAE

VERS

(majdnem mindenkinek)

Ülök az ágyon egy szép rövid ágyon
Nézem a semmit
Vagy csak úgy teszek mintha
Nézném a semmit
Néha már magam sem tudom
Gondolkodom Lutheren
És azon hogy mi is valójában
A predestináció
Majdnem olyan jó mint egy vakáció
Fekszem az ágyon be meg ki
Be meg bentől ki és be
A kettőből talán kijön valami
Remélem nem valaki
Kint a folyosó összeboruló falak
Legszívesebben uvoltenek
Minek ez a cirkusz már
Aki színházat akar játszani menjen oda
Ez itt nem bábszakkor nem óvoda
Emberek
Ez itt a DOTE kolija

-géza-

ZACC

Talán régen láttalak
és kifakult a kép,
Talán ritkán vártalak
és te nem jöttél elém,
Talán hallanám hangodat
de túlvölt egy gép,
Talán érezném szagodat
de széthordja a szél.
Idegen lettél.

-6.P.6.-

FLETKETBLŰZ

hazafelé Karcagnak rámszalad az álom
Karcagnak, Karcagnak, kilapit az álom
fejemtől farkamig én vagyok az álom.
Taknyos, lapos úton tapicskol a gép
meg taknyos fagyott kutyán, sot habos-savós macskán
lány tappancsokon, puhán lopakodik, sunnyog, gördül
a kerék

Amott lesz az én kis dögöm,
a kerékhez dörgölözo, torleszkedo, suppedos, selymes,
imádatos kis dögöm.

Hisz az én macskámnak vértócsában,
kis cicámnak légydunnában
belfodroktól ondoláltan is
Világít a szeme- az lesz az enyimé
ha rágurui a súly- az lesz az enyimé
A nyomásra felfénylo- az lesz az enyimé
ó, ha kerék lehetnék, ó, ha kardán lehetnék,
vagy, ha légfék
nézhetném a meghengereit
vizslatnám az ellemezelt
láthatnám a kizsigereit huncut édes szemeteiket!

Lenne benne malicia
mint baltamosoly, gomolygó lapgolyó:
egy tékozló dimenzió, mely velem, aki nem kerék
velem, aki nem kardán
sem nem légfék, de duzzogok- osszenőtt.

Nem nézek és nem látok,
cicusommal hogy szemezzek
más macskái szorok, zsákok
Mit tehetek én:
meredek, átok rátok!
cirmosomnak világa hiába.
ez is plusz egy dimenzió
hisz alattad vagyok, s te alattam
bár magam
még egy lapos macskát sem kaptam, hogy vigadhassam
azon - alapon,
hogy sem meghalt és feltámadott
sem elveszett és megtaláltatott
vagyok.

-§-

NOTE, 1990, I. évfolyam

Ezzel az írással nem szeretnék senkit felelősségre vonni. De remélem, olvasó körömben lesznek olyanok is, akik tehetnek és talán tesznek is azért valamit, hogy az első évfolyamon ne - és természetesen más évfolyamokon se - történjenek meg olyanok, mint amin a csoportom keresztülment.

A csoportom - szerénytelenség nélkül állíthatom - elég jó képességű. Ez elsősorban a demo-jegyeinken jelentkezett. Azonban felkészülésünket és tanulásunkat sok tényező zavarja.

Talán kezdem azzal, hogy (bár ez elég megszokott dolog), a könyvek körül sincs minden rendben. Nem hiszem, hogy nem lehet olyan jegyzetet, vagy könyvet szerkeszteni (tudom, a mai gazdasági helyzet megnehezíti ezt), amit a hallgatók elkezdene az elején és befejeznének a végén. Gondolom, senkinek nem jó az, hogy innen tanul, onnan tanul és mégsem tud semmit. Míg a szerencsétlen diák megérti, mit és honnan kell elolvasni, órák telnek el.

Márpedig, ha elvárják tőlünk a pontos és folytonos felkészülést, mi is joggal várhatnánk, hogy ilyen gondok ne jelentkezzenek.

Na, de elég a mellébeszélésből, rátérnék a tárgyra. Én, személy szerint szeretem a biológiát, többek között ezért is jelentkeztem ide. Elég jó hangulatom volt eddig a gyakorlati órák előtt és szívesen mentem el. Megismertük a gyakorlatvezetőnket, majd - őszinte sajnálatunkra - meghalt. Ezek után természetes volt, hogy új tanárt kapunk. Meg is történt, "jött" az új oktató. Az események ezek után felgyorsultak: A következő héten csodál-

kozva vettük tudomásul, hogy ismét más személyhez van szerencsénk.

A dolog pikantériája, hogy demót irtunk, anélkül, hogy egyszer is találkoztunk volna vele. Ez hátrányokat vont maga után. Gondolok itt arra, hogy nem ismertük stílusát, követelményeit, és azt sem tudtuk, mit tart abból az anyagrészből különösen fontosnak. (A dolgozatban olyan kérdés is szerepelt, amiből már eleve nem készültünk, mert nem azt kérték tőlünk!) Márpedig ezek a dolgok elengedhetetlenek a sikeres dolgozathoz. Kérdezem én: ha valaki ezek miatt irt egyest, akkor vizsgázzon (vagy bukjon meg), mert a Biológiai Intézet nem állt a helyzet magaslatán? (Szerintem ezt nem így kellett volna megoldani!)

"Rendben van!" - gondoltuk, talán több ilyen nem lesz. Hát, ami azt illeti, elég naivak voltunk. Ugyanis, ezután ért minket a meglepetés. Közölte velünk immáron harmadik tanárunk, hogy a következő héten új gyakorlatvezetőnk lesz. 10 hét alatt a negyedik!

Ugye meglepő mindenki számára!? Talán több változás nem lesz már. Bár, még mindig van hátra öt hét, és még ott van a második félév is! Egyébként: lehet így tanulni és vizsgázni?!

(Megjegyzés: Talán nem is fogunk tudni kinél vizsgázni, mert ha így haladunk mindenki a gyakvezérünk lesz!)

BASA (I/6.)

ÖSSZEOMLOTT EMLÉKEINK

Gondolom, senkinek se kell bemutatnom az "új" magyar kultúra kibontakozását: a szobordöntést, a festést, az ünnepek elfelejtését.

Persze kis országunk, mint "majd-hogynem mindenben", ebben is élen szeretne járni és, ahogy elnézem, sikerülni is fog Neki.

Hát rajta, barbárok, döntsetek! törjétek! zúzzátok! és felejtsetek! - De azt ne felejtsetek el, hogy saját Apáitok, Nagypapáitok, Dédapapáitok hitét tapossátok a sárba és mocskoljátok be.

Voltak, kikbe belenevelték "saját" hitüket, de voltak, kik igazán hittek, és úgy is éltek. De sajnós, olyanok is voltak és vannak, kik csak önhaszonból azonosultak és azonosulnak a "nagy" (?) társadalmi eszmékkel!

Amit tegnap lobogókkal ünnepeltünk

- azt ma elfelejtjük.

Akit tegnap éljeneztünk

- őt ma elkerüljük.

Amiért tegnap dolgoztunk

- azt ma félretesszük, és

Ahogy tegnap dolgoztunk

- azt, sajnós, még ma is ugyanúgy csináljuk.

Kérdezem Töletetek Kedves szoborreformerek: Hisztek Ti egyáltalán valamiben? Van saját véleményetek? Nem féltetek attól, hogy holnap saját gyermekeitek ugyanazt teszik majd a Ti műveitekkel, amit éppenséggel Ti szórakozásból, vagy talán egyéb más megfontolásból tesztetek?

Gondolom táborotok nagyrésze fiatal, tanul, vagy dolgozik. Így meg merem kockáztatni azt a kérdést; biztos, hogy nem tudtok megváltozni? Nincs más útja annak, hogy véleményeteket kifejtsétek, bármiről is legyen szó?

Én ezt sajnós nem tudom, és nem is akarom elhinni. Ehhez már csak egyet tudok hozzátenni:

"CARPE DIEM!" /Élj a mának!/
De úgy élj, hogy azt soha meg ne bánd!

Dina (I/5.)

1 db Neuron

(leltári szám: 1 681212 3357)

I. Életképek

Ketten ülnek egymással szemben, "A" és "B". "A" bal lábát "B" jobb kezébe fogja, míg saját bal kezének II. és III. ujját "A" szemüvegeiben pihenteti. "A" bal kezét "B" protézisei közé illesztve mozgatja le s föl, eladdig jobb kezével "B" bal fulén lyukat keresve matat. Jobb lába saját nyakában pihen, hátát homoritja, hasát behúzza. "B" mindkét lába torökülésbe húzva, úgy, hogy a térdek összeérnek. "B" bal kezével (itt a felületes szemlélo megretten, mert észreveszi, hogy "B"-nek két bal keze van!) mindkettőjük orrát nyomkodja bőszen. Mindketten torz módon vigyorognak. Akupresszúra tanfolyam. Nyugalom, béke árad belőlük. Meghitt pillanat...

II. A kéthét vicce (szerintem)

Szabó néni rákszurésen vesz részt. Az orvos, kézhez kapván az eredményt, eképp szóla öhozza (mélyen szemébe néz, arcán évezredes fájdalom tükröződik):
- Hát, Szabó néni, maga rákos!
(Szabó néni hirtelen még két oktávnyit öszül, majd megtört hangon emigyen válaszol):
- Jajj, drága doktor úr, legalább mondjon valami biztatót!
(Az orvos alfába megy, két percig meditál, majd arcán mosoly olvad szét, s fölkiált):
- Hajrá, Szabó néni!

III. Csendélet

Asztalon vizespohár, benne áttetsző folyadék, olajosan csurog a pohár falán. Mellette egy literes üveg, idegen szövegű címke - nem értem -, de az oldaláról egy szám szinte kiveri a szemem: 96%.

Agyon Sanyi heverész. "Már csak a szemem kívánja!" - motyog-

ja, s egy, az előbb leirtohoz hasonló pohárból elmélyülten csorgatja szemébe annak tartalmát.

Az alig teli hamutartóban - mily grotex! - bocsánatkéőően helyezi álmra filterét egy eltévedt csikk, s arról álmodik, hogy hamucipöcske majdcsak szétválogatja egyszer.

Mély csend száll szél szárnyán, de szép!

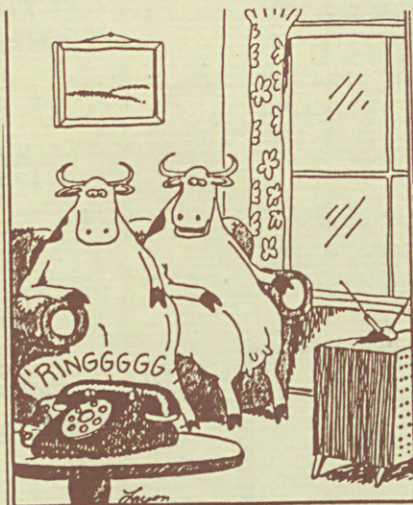
Még néhány, két lábón járó lény fekszik szanaszét a szobában, az egyik orrára szálló légy gyorsan megbánja, hogy háziasították, de már késő: elszédülve belezuhan eme felsőbbrendű élőlény orrnyílásába, ki azt aspirálva, végre a héten először fehérjéhez jut.

A csend lírai, ólomlábakon jár az ólomkatona. Az asztalilámpa még elküldi utolsó fotonjait egy sötét sarokba, aztán őt is odakuldik. Ettől még, ugye, nem lett világosabb. Ott sem.

A magnóból halkán szól az: "Amikor én még nem tudtam, hogy ő sem tudja, hogy egyikünk sem látta repülőgépről Vorosmarty házát" című ILLESzkedés óta.

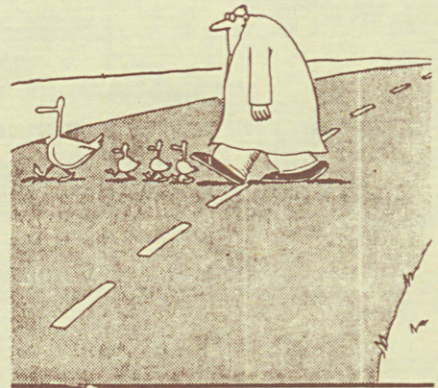
Nincs annyira budós, mint tegnáp.

A kólásüveg cinikusan gémberedik, a földön szanaszét heverő megroggyant társaira mered réveteg kupakkal. Mily emberi!

"Well, there it goes again. ... And we just sit here without opposable thumbs."

(Már megint csörög...és mi csak ülünk itt opponálható hüvelykujj nélkül)

When imprinting studies go awry

(Amikor az imprinting tanulmányok fészesiklanak...)

IV. Allatmese 1.

Sanyi bement előadásra...

V. Allatmese 2.

Sanyi...

VI. Allatmese 3.

Egyszer, nem is oly rég, találkozott az utcán a la nature a teve és az oroszlán. Az oroszlán megette a tevét a la carte. Többet nem találkoztak. (Csak egyszer - a szerk.)

VII. Allatmese 4.

La Fontaine után szabadon (mint a tyúk)

A hangya egész évben keményen dolgozott, készült a télre. A tücsök egész évben mulatozott, lányok után szaladgált, élte életét. A hangya ezért nagyon irigyelte, de tudta, szorgalmának meglesz a gyümölcse. Eljött a tél, s a hangya szomorú lett. Ugyanis megtudta, hogy a tücsök is levizsgázott anatómiából.

VIII. Allatmese 5.

A hangya szeretett volna olyan erős lenni, mint a medve. Ezért gondolt egyet, s elment badizni. Egy év múlva úgy nézett ki, akár egy bolha.

(IXT. SZ.: 2389/1990.OTE)

Diákönkormányzat részére
H E L Y B E N

Felkérem a DOTE Diákönkormányzatát, hogy a DOTE II. számú kollégiumában levő AUDIO STUDIO és VIDEO CLUB szervezésére és működtetésére a DOTE hallgatóinak körében pályázatot írjon ki, a pályázatot bírálja el, és a kiválasztott személyt bizza meg a munka megszervezésével. Tájékoztassa a kiválasztott egyént arról, hogy a STUDIO és a CLUB működéséért erkölcsi és anyagi felelősséggel tartozik a DOTE DÖK-nek és vezető testületének.

Debrecen, 1990. október 9.

dr. Gomba Szabolcs
egyetemi tanár, oktatási rektorhelyettes

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik munkájukkal, gondolataikkal, ötleteikkel és lelkesedésükkel segítettek a lap beindulásánál. Külön szeretném megköszönni az Elméleti Tomb portásának áldozatos tevékenységét, mely jobbra éjszakai-hajnali kapunyitogatásban nyilvánult meg.

Köszönet illeti még azokat, akik végig bírták olvasni a lapot. Remélem, teszik ezt a jövőben is, egyre növekvő számban.

Suhai Gábor, főszerkesztő

P A L Y Á Z A T !

A KÉRDŐJEL szerkesztősége phymosis cerebriben szenved. Ezért pályázatot hirdet minden pihentagyú DOTE-s számára.

Téma: Mi legyen az ideiglenesen KÉRDŐJELNEK vagy ?-nek nevezett szellemi maszturbáció neve...
Ötleteiteket a kollégiumokban elhelyezett Kérdőjel feliratú ládába, vagy az Elméleti Tomb nyolcadik emeletén levő szerkesztőségi irodába, vagy a szerkesztőség bármely, a Tölgyfa, Redony, Fácán vagy Ujvigadó tanszékeken található beszámítható tagjainak juttassátok el.

A legötletesebb pályázat(ok) beküldöje(i) egy üveg orosz pezsgőt fogyaszthat(nak) el egy langyos kollégiumi éjszakán a főszerkesztővel. Esőnap esetén: a főszerkesztő-helyetessel.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Lapunk terjedelmét mindenkor a beérkezett írások mennyiségéhez szeretnénk igazítani. Várjuk mindazok jelentkezését, akik írói vénájukat lapunk hasábjain kívánják megcsapolni - természetesen megfelelő honorárium ellenében. A lap példányszámától, a leközölt cikk terjedelmétől, a terjedléstől függően egy háromhasábos lap egy hasábjáért 80-100 forintot tudunk felajánlani. Írásaitokat, rajzaitokat a már említett dobozokba tegyék, vagy a szerkesztőségbe juttassátok el. Az anonym írásokért duplán fizetünk (rá).

- a szerk. -

Kérdőjel, a DOTE DÖK Információs kiadványa
Megjelenik kéthetente, 400 példányban
Felelős kiadó: Prof. Dr. Gomba Szabolcs
Készült a Nagyerdei Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat
Nyomda üzemében - 8480-80.
Főszerkesztő: Suhai Gábor
Főszerkesztő-helyettes: Pászit Tamás
Tördelők: Békési László & Vereb György
A szerkesztőség tagjai: a háttérbe húzódnak
Akávit főzte és időnként robbant: Espresso Mini
Szerkesztőség: DOTE DÖK Iroda, Elméleti Tomb VIII. em.
4012 DEBRECEN, Nagyerdei krt. 88.

Kedves olvasóink! Kérjük gondoljatok az előadáson mellettetek alvó társaitokra, s ne mosolyogjatok túl hangosan a következő két viccen.

1. Csörög a telefon: - "Halló, maga kért ébresztést?" - "Igen." - "öt órára?" - "Igen." - "Akkor csipkedje magát, mert már fél nyolc van!"
2. Két hölgy ül a hegytetőn: - "Te, én unatkozom." - "Akkor csináljunk valami jó balhét!" - "Oké, ugorjunk le a faluba."

Kedves Pista, Gábor!

Elkezdtem belgyógyászat gyakorlatomat az egyetemen, háromhónapig fog tartani, Gyuri ezzel szemben szüléssel kezdett. Háromszor három hónap gyakorlatunk lesz, és emellett januártól részt veszünk az itteni végzősök elméleti képzésén is, és az év végén velük együtt államvizsgát teszünk.

Ami az osztályon teljesen meglepett az, hogy a hallgatók mennyi mindent csinálnak maguktól. Igaz egy olyan nap volt, amikor orvoscsere volt az osztályon, de az összes telefonra ők válaszoltak. Ők adtak felvilágosítást a betegről, vizsgálatot kértek, és dekurzust irtak. Ők négyhónapos blokkokban cserélgetik a klinikai tárgyakat, délelőtt vannak osztályon, délután elmélet van. A teljes egyetem nyolc éves. Most egy hematológiai osztályon vagyok, a műszerezettséget még nem nagyon tudtam megfigyelni, de a takarítónőnek külön gépe van a felmosóruha kicsavarására, minden kórterem egy vagy két ágyas, színes tévével és telefonnal, saját zuhanyozófülkével. Olyan kiadós ebédet kapnak a betegek, mint amelyet a menzán adnak, Anyja elmesélheti. (előétel; sajt, főétel; hús körettel, salátával - 5-6 féle salátából lehetett választani -, sütemény vagy gyümölcs) Ara; 10 frank. Az ebéd összetétele ott van a tálcán kinyomtatva számítógéppel, és az ételhordó kocsin ott van a mikrohullámú sütő, minden betegnek külön-külön melegítik az ebédjét, és már viszik is be neki.

Jelenleg még több az, amit nem értek, mint amit értek, hiszen ők is minden orvosi zsargont két-három betűs rövidítéssel illetnek, mint mi otthon, de ebből nehéz nekem visszakövetkeztetni az eredeti értelmére. Esténként francia tanfolyamra járunk be Párizsba a belvárosba. (...)

Sziasztok! Arpi

XII.sz Egyetem Cretei

AZ EGYETEMI TANÁCS NEVSORA

I. Az intézetvezetők automatikusan tagjai (lásd tanrend).

II. Választott oktatók!

Biofizika! dr. Trón Lajos
 Biokémia! dr. Fésüs László
 Biológia! dr. Barabás György
 Kórtan! dr. Mándi Barnabás
 KKL! dr. Francia István
 KKKL! dr. Adány Róza
 Patológia! dr. Molnár Péter
 I. bel.! dr. Parragh György
 Ideg-elme ! dr. Csiba László
 Idegseb.! dr. Gorömbei Zoltán
 II.seb.! dr. Sz. Kiss Sándor
 II. bel.! dr. Pfliegler György
 III. bel.! dr. Surányi Péter
 Bor.! dr. Bégány Agnes
 Fül-Orr-Gége ! dr. Tóth Agnes
 Gyernek! dr. Velkey György
 Orthopedia! dr. Gáspár Levente
 Radiológia! dr. Kollár József
 Fog! dr. Falucskai Edit
 Szem! dr. Rigó Gyula
 Szív-tüdő! dr. Voith László
 Szülészet! dr. Szeverényi Péter
 Anatómia! dr. Módos László
 Élettan! dr. Kovács László
 Gyógyszertan! dr. Hernádi Ferenc
 Igazságügy! dr. Takács Péter
 Kis. Seb! dr. Hauck Mátyas

Közeg! dr. Kövér András
 Mikro! dr. D. Tóth Ferenc
 Vegytan! dr. Erdődi Ferenc
 TOT! Belicza Éva

III. dolgozói küldöttek

Elm int! Kiss Akosné(Biol)
 Szabados Sándor(KKL)
 Lustyik Györgyné(Igazságügy)
 Egyéb! dr. Virágos Zsoltné(Könyvtár)
 dr. Tretyánszky Zoltán vagy
 dr. Kiss József (T.O.)
 Gazd. H.! dr. Kiss Balázs foig.
 Bujdosó Sándorné
 Bakos József
 Kozgazd. Foo.! Demes Istvánné
 Pozsonyi Zoltán
 Muszaki Foo.! Durkó István
 Sárközi Lajos
 Textiltisztító uzem! Boruzs János

IV. Diákok

(Az évfolyamonként delegáltak száma még nem végleges)
 I. év! Suhai Gábor, Szabó Géza
 Jakab Renáta, Szász Róbert
 Sárosi Akos, Toma Kornél
 Csorba Roland Péter, Bágy Kinga
 II.év! Sablauer András, Berecz Roland
 Gyarmati Tamás, Bárdi Edit
 Kósa Csaba, Veres Gábor

Kardos László, Groák Péter
 Kökény Tibor

III.év! Nemes Zoltán, Bettenbuck Péter
 Darvai László, Juhász Attila
 Békési László,
 Molnár G.Tivadar,
 Németh Tamás, Felszegi Enikő
 Szlovák Sándor, Kovács Tamás

IV.év! Pilling János,Tóth Imre
 Skribek Akos,Juhász Attila
 Fehér László,Biró Attila
 Hajdú Szabolcs,Kovács Antal
 Bársony Péter,Svédá Anita
 Dudás Margit

V.év! Buczko István, Tizedes Franciska
 Kocsis Katalin, Matyasi Gábor
 Takács Péter, Joó Péter
 Mancsiczky Lajos, Papp Tibor
 Nemes Judit, Zákány Zita
 Názon Sándor, Vince Andrea

VI.év! Kovács Monika
 Beregszászi Márta
 Tóth György, Szepesi Gábor
 Oláh László, Nagy László
 Vereb György, Panyi György
 Molnár Tibor

A FENTI MANDATUMOK A VALASZTASI
 BIZOTTSAG ALTAL MEG NEM VEGLEGESEN
 JOVAHAGYOTTAK!!!

